

Dobročinnost je přirozenost

Mecenáška, filantropka a taky zpěvačka. Dva zdánlivě nepropojitelné žánry spolu v její tvorbě báječně ladí. Žije napůl v Česku a napůl na Floridě a kromě muziky je zajímavá hlavně tím, že spoluzaložila Nadační fond Energie pomáhá.

Kdybyste měla jmenovat největší zážitek své kariéry, co by to bylo?

Adventní koncert v Drážďanech. Bylo to pro mě nádherné jak po pěvecké a hudební stránce, tak i osobně. Všechno pro mne bylo svým způsobem výjimečné – zkušenost zpívat s unikátním sborem a vůbec celá tradice celého koncertu, můj osobní úspěch, že jsem zde jako první Češka mohla vystoupit pro tolik tisíc nadšených diváků, i dojemná vánoční atmosféra. **Vánoční vystoupení v Drážďanech bylo vyprodané a místní chlapecký sbor je považovaný za jeden z nejlepších na světě.** Byl to naprosto úžasný, nezapomenutelný zážitek. Drážďanský Kreuzchor je unikátní svou tradicí, která sahá až do 13. století. Chlapci jsou absolutní profesionálové. Zpívala jsem s nimi koledu Narodil se Kristus Pán v češtině a v němčině, přidalo

se k nám skoro dvacet osm tisíc diváků. Mám husí kůži, když si na to vzpomenu, byl to silný moment.

Zdá se, že jste si získala německé publikum, podobně jako Karel Gott. Čím to, že vám Němci tak rozumějí?

Německé publikum je velmi vřelé a možná je to i tím, že crossover styl (tedy míchání různých hudebních stylů, pozn. red.) je Němcům vyloženě blízký. The Dark Tenor, nejslavnější zpěvák tohoto žánru, je v Německu super star. Jsem šťastná, že jsem mohla na jeho turné vystupovat jako host. Zazpívali jsme si společně dokonce duet, moji píseň You Are Not Alone, kterou pro mě složil Charlie Midnight.

No a co Angelo Kelly, s nímž jste se potkala na jevišti? Neklepala se vám kolena?

Angela tehdy milovala snad každá „malá holka“ a já jsem nebyla výjimkou. Ale kolena se mi ani neklepala, Angelo je

velmi sympatický a přátelský a chová se úplně normálně, ani vám nepřijde, že se bavíte s hvězdou slavné kapely.

Ve své tvorbě se otevíráte všem žánrům, v čem spatřujete největší kouzlo crossoveru?

Od malička miluji hudbu klasickou i populární. Dokážu ocenit úplně tradiční pojetí klasických „velkých“ děl, je to nádhra, ale chápu, že pro někoho to není přijatelná forma. Je škoda nechat takovou krásu ležet ladem. Propojování žánrů mě baví a беру to jako příležitost, jak dostat klasickou hudbu více mezi lidi.

S kým by vás nejraději viděli vystupovat vaše děti?

Jak znám hudební vkus syna, tak určitě s nějakým rapperem (smích, pozn. red.). To by byla

tedy hodně velká výzva. Dcera mi jeden playlist dokonce už sestavila, jsou na něm slavné Disney melodie a různé vzpomínkové písničky.

Na vystoupení si oblékáte neuvěřitelně krásné a bohatě zdobené šaty.

Máte svého osobního návrháře a tým poradců?

Šaty si řeším sama, nemám a ani nechci stylistu, protože si proces výběru šatů užívám. Mám několik oblíbených českých módních návrhářů, např. Studio Poner nebo Natali Ruden, u kterých si nechávám šaty šít a už mě mají „v oku“. A na Floridě mám už také pár butiků, kde si šaty ráda nakupuji.

V čem se cítíte nejlépe?

Pohodlné oblečení, pohodlné boty, ideálně příjemné organické materiály. Je to asi

Vánoční koncert
v Drážďanech
v roce 2023

Lenka

GRAF

můj koníček. Připadalo mi přirozené zkusit se v módě vrhnout do podnikání. Hodně mi to dalo.

Nestýská se vám po módním světě?

Vyloženě pracovně určitě ne. Došla jsem do bodu, kdy se mi o tričkách i zdálo, provozní záležitosti byly vysilující. Ukončila jsem to včas. Móda je součástí mého života dál, akorát jinak. Díky róbám na vystoupení se točím i v „haute couture“ světě a přijdu si na své.

Co takhle založit vlastní síť hudebních škol?

Zajímavý nápad. A příznám se, že mi to už kdysi i blesklo hlavou. Pedagogiku jsem vystudovala přece jen... Ale prací ve své nadaci Energie pomáhá a pěveckou kariérou jsem teď vytížená až až. Navíc díky edukativním projektům nadace ve vzdělávání jednou nohou také jsem.

Ještě bych se vrátila k dětem – dnes je běžné mít děti kolem čtyřicítky, máte pocit, že vám něco v životě uteklo, když jste je měla dřív?

Absolutně ne. Já jsem si děti užívala, věnovala jsem se jim opravdu hodně a jsem za to šťastná. Pocit, že by mi něco uteklo, tak ten nemám vůbec. Stíhala jsem i podnikání, šlo to skloubit. A postupem času mě děti už přirozeně tolik nepotřebovaly, a naopak mě podporovaly, abych se víc věnovala zpěvu.

Rozumí vaše děti hudbě, které se věnujete?

dáno i tím, že velkou část roku trávím na Floridě, kde se móda nese ve znamení triček, kraťasů a „flip flop“ pantoflí, tedy žabek nebo tenisek. A miluji šaty – lehké letní i úpletové v chladnějším počasí, šaty já nosím často a celoročně.

Je nějaký kus oblečení, který s vámi „žije“ a kterého se odmítáte vzdát?

Příznám se, že takových kousků, např. šatů, svetrů nebo mých oblíbených roláků, mám celkem dost. Ne že bych je pořád nosila, spíš mám na ně vzpomínky a loučit se mi s nimi nechce. Dcera má tuhle „úchylku“ asi trochu po mně, doteď mám před očima, jak se z jejich dvou oblíbených nočních košil stávaly od jejich čtyř let postupně až

mini trička a dalo mi v jejich osmi letech hodně přemlouvání, aby je už nenosila.

Ptám se vlastně docela záměrně – móda byla několik let váš byznys.

Jak vás napadlo pustit se do tohoto podnikání?

Móda byla, podobně jako hudba, vždycky „můj svět“. Sledovala jsem trendy, byl to

Celkem ano, hudba je přirozenou součástí naší rodiny, a to v širokém spektru žánrů. Navzájem si sdílíme své oblíbené playlisty. A taková zajímavost a možná i tip pro ostatní – k učení si obě děti pouštějí Mozarta.

A pomamilo se některé z vašich dětí?

Zatím to nevypadá. Pro obě děti je hudba jen koníček.

S rodinou žijete napůl v Čechách a napůl na Floridě. Co vás přivedlo do Ameriky?

Musím se pořád opakovat, ale okouzlo nás slunce, moře, příjemné počasí, místní milí lidé. Přijeli jsme sem s manželem a hned věděli, že to bude náš druhý domov.

Co vám na Floridě nejvíc chybí?

Širší rodina samozřejmě.

A parta kamarádek a výlety na kole údolím Labe.

Zdá se mi, že je tam poměrně početná česká „umělecká“ komunita, stýkáte se?

Umělecká komunita moc ne, ale sportovní ano, máme

tady kamarády z různých sportovních oblastí. Všichni hrají hodně golf, ten je zde dost populární, hlavně pánové to milují. Je to fajn outdoorový sport a dobrá příležitost k setkávání.

Dětem přirostla k srdci víc Amerika, nebo Česko?

Já bych řekla, že je to tak půl na půl. Jsem moc ráda, že děti poznaly oba světy, přijaly oba jazyky a orientují se v obou mentalitách. Něco jim asi vyhovuje víc v Americe, něco zase u nás v Čechách. Možná syn přece jen trochu víc inklinuje k Čechám. Do Čech se vždycky těšíme všichni. A s manželem bychom byli rádi, aby se děti na studia a práci pak orientovaly spíš do Čech.

Jak to mají se školami?

To je zrovna teď velmi aktuální téma, protože žijeme výběrem vysokých škol. Dcera Karolina jednu vysokou končí, čekají ji zkoušky a chce pokračovat ve studiu dál. Syn Adam bude končit střední a také chce jít na vysokou. Jestli to bude v Čechách, nebo v USA, to ještě není jisté...

A co vy? Stále se v hudbě dozdělaváte, v Americe také studujete a dozvěděla jsem se, že máte i hlasového kouče.

LENKA GRAF

- Sopranistka, filantropka a zakladatelka Nadačního fondu Energie pomáhá
- Narodila se v Ústí nad Labem, dnes s rodinou žije střídavě v Česku a na Floridě. Má dvě děti.
- Pravidelně pořádá benefiční akce, na kterých vystupují osobnosti, jako operní pěvec Štefan Margita, Eva Urbanová, Markéta Fassati a Lenka Filipová.
- Debutové album „Láska věčná“ vydala v roce 2017.
- Po úspěšném duetu s Petrem Kolářem vydala 8. března další sólovou píseň Everything is part of one.

Studuji na State College of Florida speciální program pod vedením skvělé učitelky zpěvu Melodie Dickerson.

Kolik času denně zpěvu věnujete? Zpěváci většinou lépe než obyčejný smrtelník vědí, co zabere, když hlasivky vyhlásí stávkou. Jste tím vincentka, nebo žlutky?

Začnu od konce – jednoznačně tím vincentka. Když někde zpívám, mám ji s sebou a před koncertem popíjím. Jinak hlas trénuji pravidelně, rozezpívám se opatrně každý den. Když plánuji vystoupení,

věnuji se tréninku intenzivněji, samozřejmě.

Co byste ráda z amerického světa viděla u nás?

Větší otevřenost a takový přirozený pocit „jsem součástí celku“. Sama jsem viděla, že děti jsou k tomu v Americe vedeny už od malička. Věřím svým individuálním talentům, mají sebevědomí, vědí, že každý si musí poradit v životě sám, ale současně mají i nastavení „jak se můžu zapojit do týmu, co můžu společnosti dát“. Dobročinnost je přirozenost.

Pocházíte s manželem oba z Ústí nad Labem, což je místo s nádhernou přírodou, ale roky neřešenými sociálními problémy. Napadá vás, jak svému regionu pomoci?

Samozřejmě to dobře víme a bolí nás to, proto také hodně našich aktivit přímo i směřujeme do Ústí a Ústeckého kraje. Možná je to i tím, že jsem vystudovaná učitelka, ale oba s manželem vidíme největší potenciál v charitativní činnosti pro nejmenší, pro děti ve věku základní školy. Děti z rodin, které se topí v sociálních problémech, většinou nemají moc pozitivních impulzů v nejbližším okolí. Každá aktivita, která jim ukáže, že svět není beznadějný, je velmi důležitá. Máme možnost každý sám za sebe něco iniciativně udělat nebo je postupně seznámit s aktuálními výzvami moderního světa.

Proto vznikla vaše nadace Energie pomáhá?

Ano, přesně tak. Chceme ji zaměřit na edukativní projekty, směřované na zdravý životní styl, ale i divadelní a hudební aktivity dětí a pomoc maličkým. To je jasné od počátku. Snažíme se už malým dětem ukázat výhody a radost z iniciativy a správně nasměřované aktivity – proto jsme rozjeli projekty, jako je

Nahore Lenka Graf a Angelo Kelly, bývalý člen kapely Kelly Family Vpravo při natáčení nového klipu

„Jak na drahou elektřinu“ nebo „Energetická expedice“. Věříme, že energetická gramotnost je a bude, stejně jako ta finanční, čím dál důležitější dovedností každého z nás. Je to velké téma celé naší společnosti. A to jak ve spojení s rodinným rozpočtem a úsporami, tak v souvislosti se životním prostředím. Ačkoliv jsme se vzhledem k charakteru nadace Energie pomáhá primárně zaměřili na vzdělávání dětí,

přes ně se třeba důležité informace dostanou i k jejich rodičům.

Myslíte, že byste se do nadační práce pustila i bez zkušenosti z Ameriky?

Časem určitě ano, mě filantropie lákala od mládí. Pravda je, že ten přirozený přístup k dobročinnosti v Americe, to, že je zde považována za společenskou odpovědnost každého z nás, to ten proces hodně urychlilo a vrhli jsme se do toho hned.

Propojování žánrů mě baví a beru to jako příležitost, jak dostat klasickou hudbu více mezi lidi. Je škoda nechat takovou krásu ležet ladem.

Hodně muzikantů říká, že ve chvílích, kdy nepracují, vyhledávají ticho. Vy si ale prý ráda pouštíte hudbu. Kterých pět skladeb by tvořilo vrchol vašeho osobního žebříčku?

Ano, já jsem obklopená hudbou skoro od rána do večera a poslouchám i relaxační skladby. Ale jsou chvíle, kdy cítím, že se potřebuji vnitřně ztišit. Věnuji se i meditacím a dechovým cvičením. Těžko říci konkrétně, ale baví mě Whitney Houston nebo Meat Loaf, to je takové odpočinkové. Z interpretů si ráda pustím Joshe Grobana, Annu Netrebko a Renée Fleming. Asi můj nejoblíbenější top je Bizetův duet z opery Lovci perel v podání Jonase Kaufmanna a Dmitrije Hvorostovského. **Spolupracujete s hvězdami české hudební scény,**

ať už jde o klasiku, nebo pop. Na koho nového se po vašem boku můžeme těšit?

Koncem minulého roku jsem začala spolupracovat s Michalem Dvořákem. Otevřel se mi zase trochu nový žánrový obzor, s Michalem si rozumím. Složil pro mě už jednu písničku a těším se na její nahrávání.

A na co se v nejbližší budoucnosti těšíte nejvíc vy sama?

Na léto, na prázdniny, kdy budeme jako rodina víc pohromadě. Dcera je na kampusu v Miami a přes školní rok si ji moc neužijeme, tak si to spolu vynahradíme. A těším se i na rodiče. Sice jsem s nimi dennodenně v kontaktu po telefonu, ale fyzický kontakt nic nenahradí. Léto v Čechách, to je snad moje nejoblíbenější část roku. ●